

XVI. évfolyam 35. szám
A.D. 2011. május

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

Krisztus mondja:**„Ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.” (Jn 12,32)**

Selymes haj, puha bőr, ráncatlan arc, kirobbanó energia, univerzális feltöltő, diéta nélküli fogyókúra, okos telefon, XXI. századi élet, agykontroll, önmegvalósítás. Bármerre nézünk, csupa ígélet mindenhol, csupa kecsegtető ajánlat, mely mind azt hirdeti, hogy csak mi vagyunk a fontosak, minden a mi érdekünket szolgálja, minden termék értünk lett kifejlesztve, hogy nekünk, az embernek jobb és boldogabb élete legyen.

Azonban ezek, bizonyíték nélkül csupa üres ígérek maradnak, és ha némelyik még be is válna, mit érünk el vele hosszú távon. Mit ér a szép arc, az illatos ruha, a fejlett technika, a határozott fellépés, ha életünk végén minden a semmibe vész? Hiszen mik azok, amiket ezek közül magunkkal tudnánk vinni? És egyébként is, hova vinnénk? Miért, van bármi is a halál után? Az Istenben még nem bízó, még nem hívó, még kereső ember kérdése ez. Nekik a Biblia és a Megváltónk kijelentése nem más, mint üres ígélet.

Mi az, amitől nekünk keresztyén embereknek, evangélikus híveknek mégis többet ad ez az üzenet? Mi az, amit el tudnánk mesélni a még keresőknek? Nem más, mint hogy Krisztus nem csak meghalt értünk, nem csak tanított, nem csak csodákat tett, nem csak szeretett minket, ez sokaknak ment és menne ma is. Számunkra a bizonyíték arra, hogy mindaz, amit tett és mondott, igaz, nem más, mint a feltámadása, és mennybemenetele. Ezért öröm hát számunkra a mennybemenetel ünnepe, mert itt bizonyítékot nyer Krisztus Urunk minden szava. Igazzá válik minden tanítása, és nem csak reménységünk, hanem konkrét ígéletünk is van, aki hisz Őbenne, az üdvözü. Örüljünk és legyünk hálásak Krisztusnak, hogy ilyen csodálatos üzenettel vigasztal minket, hogy nem engedi el a kezünket, nem hagy magunkra, hanem magához vonz mindenkit. Ámen!

Kedves Testvérek!

Egyházközségünk 4 templommal és egy gyülekezeti házzal rendelkezik. Ezek fenntartása komoly anyagi terhet jelent. Sok év kényszerű kihagyás után másfél évtizede kezdtünk neki a tervezett és rendszeres felújításoknak. Sok mindent elvégeztünk, de vannak még feladataink.

A rákoskeresztúri templom ereszcsonna-rendszere előregedett, az épület be is ázott, a szakemberek szerint cserére szorul. A napjainkban tapasztalható hirtelen jelentkező óriási esőzések vizét már nem tudja elvezetni, a kapacitását is növelni kell.

A presbitérium határozata szerint idén is áldozati vasárnapot hirdetünk, a befolyt adományokat a rákoskeresztúri templom csatornájának cseréjére fogjuk fordítani. Kérjük, hogy adományát ebben a borítékban hozza magával Pünkösöd (június 12.) vasárnapján valamelyik istentiszteletre vagy hozza be a lelkési hivatalba. Áldozatkészségét ezúton is köszönjük.

Gyülekezetünk tagjai között többen vannak olyanok, akik rövidebb-hosszabb ideje nem vesznek részt az egyházfenntartásban. Tisztában vagyunk azzal, hogy ez csak önkéntesen történhet. Kérjük, olvassák el figyelmesen a gyülekezet felügyelőjének jelen számunkban megjelent összefoglalóját, és fontolják meg a benne foglaltakat.

Kedves Testvérek! Bár adományaik és egyházfenntartási hozzájárulásuk nélkül gyülekezetünk nem tudna működni, a hangsúlyt mégis a lelki kapcsolatra helyezzük: Hívjuk és várjuk gyülekezetünk alkalmaira, az Igével és Szentséggel élők közösségébe!

GYÜLEKEZETI ARCÉL

„BEJELENTKEZTEM, HOGY IDE IGAZOLOK ÁT”

– Wiszkidenszky András gondnok; készítette: Mirák Katalin

Kedves András! Évek óta ismerlek, együtt dolgozunk a gyülekezetben, de ha a családi vagy a hitéleti gyökereidet most nekem kellene bemutatnom, bizony bajban lennék. Kérlek, először ezekről beszélj!

A családnunk apai ágon evangélikus volt. Egyik őszám például Felsőörsben (Felvidéken) volt lelkész, és itt II. József alatt templomot épített. Anyai ágon katolikus volt. 1947-ben születtem Budapesten, a Bethesdában. Scholz Laci bácsi keresztelt Zuglóban, gyermek-bibliaórára is ide jártam. 5 hónapos voltam, amikor apukám meghalt, miután bevitték és egy hónapig bent tartották az Andrassy úton. Anyukám varrt, abból tartott el két testvéremmel. 1956 őszétől öt évig állami nevelőotthonban voltam. Ebben az érzékeny, fogékony tizenéves korban kerültem el az egyház közeléből.

Hogyan kerültél újra „egyház közelbe”?

Nővérem, fiatalon aktívan ott volt a zuglói gyülekezetben. 1956-ban „disszidált” Ausztráliába, ahol a magyar gyülekezet életében is részt vett. Sajnos beteg lett, s amikor 1983-ban meghalt, anyukám kiutazott a temetésére, és megkért telefonon, hogy intézzem el a

templomi megemlékezést Zuglóban. Elmentem az ottani istentiszteletre, és 1983 telétől – minden kötelezettség nélkül – újra elkezdtem járogatni, hol Zuglóba, hol a Deák térre.

Kőbányán a Kápolna utcában laktunk, kb. 200 méterre egy templomtól, amiről sokáig nem is tudtam, hogy evangélikus. Elkezdtem a kőbányai istentiszteletekre is járni. Nagyon szerettem volna úrvacsorát venni, de nem voltam megkonfirmálva. Ezért 1987 tavaszán beállítottam Fabiny Tamáshoz, aki 86' telén jött oda szolgálni. Ő készítette fel a konfirmációra, közben sokat beszélgettünk, összebarátkoztunk.

Amikor Kőbányát említed, mintha megfiatalodnál... Mit adtak számodra az ottani évek?

Tamás 1987. júniusban megkonfirmált, őt pedig egy hónapra rá beiktatták az ottani lelkészi állásba. Úgy szoktam ezt „szerényen” mondani, hogy „együtt kezdtünk Kőbányán”. Attól kezdve oda jártam istentiszteletre, és a gyülekezetbe. Rendszeresen jártam bibliórára, és a senior – körbe, majd az Emmaus-körbe. Ezek a „csapatok”, a bennük „élő” testvérek sokat adtak nekem, mondhatom, hogy a kőbányai gyülekezet nagy hatással volt rám... szeretem is őket.

1989 őszén olvastam az Evangélikus Életben a teológiai akadémia hirdetését a levelező tagozatra. Jelentkeztem, elvégeztem, és a gyülekezetben, ha szükség volt rá, igehirdetéssel, biblióra vezetéssel is szolgáltam ettől kezdve.

Rákoscsabai „Ki mit tud?”, citera és népdal

zóként dolgoztam. Négy évig „patikabontásból” éltem, Salgó-palcokat szereltem szerte az országban. 2000-ben, amikor a Budai Várgondnokságra üzemeltetés vezetőt kerestek, egy ismerősöm felhívott, hogy elvállalnám-e. 8 évig, nyugdíjas koromig ott dolgoztam. Ez rendszeres munka volt, és átsegített a nehéz családi gondokon.

Közben kőbányaiból rákoscsabai lettél.

1993-ban költöztünk Csabára. Vettünk egy romos házat, nekiálltunk átalakítani, építeni. A munka nagyját saját kezűleg végeztem. Még jó három évig visszajártam Kőbányára, de néha elmentem a csabai istentiszteletre is. Aztán 1996-ban Kósa László lelkésznel bejelentkeztem, hogy „átigazolok” ide.

Ha valaki az Evangélikus Életet figyelmesen olvassa vagy az evangélikus egyház honlapját böngészi, a nevedre több helyen is rátalál. Milyen közegyházi munkát végzel?

Amikor Gáncs Péter püspök lett, püspöki sófőrt keresett. Fabiny Tamás ajánlott be hozzá. Az első három évben a püspök végigjárta a kerületét, meglátogatott minden gyülekezetet. Akkor rengeteget vezettem, sokat utaztunk együtt. Aztán más lett a sófő, de 2010-ben

a Déli Egyházkerület püspöki titkára lettem. Heti 20 órában dolgozom, jórészt a Puskin utcai püspöki hivatalban. Sokféle feladatom van, pl. részt veszek a kerületi missziói napok szervezésében, szerkesztem a Déli Harangszó című egyházkerületi honlapot stb.

A gyülekezet egyik legaktívabb tagja vagy. Kezdjük a sort: 2006 óta töltöd be a gondnoki tisztséget. Milyen feladatokat jelent ez?

Már Kőbányán, ahol gondnok és presbiter is voltam, megtapasztaltam, hogy ha közel kerülsz egy gyülekezet mindennapi életéhez, a negatívumokat is túl közelről éled meg. Ezért a keresztúri gyülekezetben sem vállaltam eleinte tisztséget. 2006-ban Zászkaliczky Pali beszélt rá, hogy vállaljam el a gondnokságot. Ugyanakkor Bónyai Zsolt is elvállalta, így most ketten vagyunk e tisztségben. Kőbányán inkább templomgazda voltam. Az oltár előkészítése, a takarítás ellenőrzése, az istentisztelet előtti felügyelet volt a feladatom. Itt mást örököltem elődömtől, Dudás Misi bácsitól: az éppen szükséges lakásfelújításban, templomjavításban, tatarozásokban kell (kellene) részt vennem, de az az igazság, hogy elég gyengégen teljesítek ezen a téren.

Gondnokként a presbitérium munkájában is részt veszel. Szerinted milyen ma a „jó presbiter”?

Az legyen presbiter, aki valóban részt vesz a gyülekezet életében: szívvel, szájjal, lélekkel – no és persze testileg is. Ne csak azért vállalja, mert az apja és a nagyapja is az volt. Persze ugyanakkor fontos a gyülekezet életében a generációk folytonossága. De jó és szükséges az is, hogy idős, fizikailag már kevésbé tehetős presbiterek is itt legyenek, akik példájukkal, tapasztalatukkal és a jelenlétükkel szolgálnak.

A rákoscsabai bibliaórát te hívtad újra életre, és vezeted a mai napig. Hogyan működik ez a közösség?

Épp 10 éve, 2001-ben kezdtük el a bibliaórát. (Akkor csak Keresztúron és Hegyen volt ilyen alkalom.) Azóta is megvagyunk. 15-en kezdtük, ma is ennyien vagyunk, pedig – sajnos – hatan már előrementek. Szerdánként jövünk össze, énekelünk, aztán az Útmutató ígéről mondok néhány szót. Idén a Római levelet olvassuk közösen. Magyarázom a szöveget, mert fontosnak tartom, hogy értsük is, amit hallunk vagy olvasunk. Végig vettük többek között a 150 zsoltárt,

Rákoscsabai „Ki mit tud?”, gyülekezeti énekkar

máskor az Apostolok cselekedeteit, a Példabeszédek könyvét vagy a Credo mondatait tanulmányoztuk. Egyháztörténeti témák is előkerültek.

A Középkörnek is alapító atyja vagy.

A kőbányai Emmaus-kör ötlete alapján felvettem Keresztúron, hogy a középnemzedéknek is legyen saját, szűkebb körű alkalma. Fontos szempont volt, hogy azt ne a lelkész vezesse, hiszen egy felnőtt csapat erre öntevékenyen is képes. Aktív részvétel kell hozzá, és jó szervezés. A körnek az első két évben vezetője voltam.

Rákoscsabai Ki mit tud? Szentesti istentisztelet, orgonaavató hangverseny... Másokkal együtt kitalálója, szervezője és résztvevője is vagy e programoknak. Miért fontosak számodra?

Örülök, hogy mindezeknek részese lehetek. A gyülekezeten belül a nem lelkesízi kezdeményezéseknek is lehetőséget kell adni. 2007 óta minden évben egy őszi vasárnap délután összejövünk és a magunk örömeire énekelünk, zenélünk, verset hallgatunk, színdarabot nézünk stb. Bárki jelentkezhethet a maga választotta műsorszámmal. 2006-ban pedig épp te hívtad fel a figyelmemet, hogy 30 éves lesz a rákoscsabai orgonánk. Nosza, kitaláltuk, hogy legyen egy kis ünnepség: szerveztünk, meghívtuk Trajtler Gábort, az orgona tervezőjét, aki koncertet adott, utána kis szeretetvendégség is volt. Fontos közösségépítő és -összetartó erejük van az ilyen együttléteknek. A szentesti istentiszteletet Csabán, úgy emlékszem hét éve találtuk ki azért, hogy este 9-kor azok is el tudjanak jönni, akik délután még otthon szorgoskodnak.

A négy templomos kereszteri egyházközség tagja vagyok, de az identitásom rákoscsabai. Fontosnak tartom a nagy gyülekezeten belüli élő kis közösségeket.

GYÜLEKEZETI ÉLET

EGYÉRTELMI BESZÉD ANYAGI ÜGYEINKRŐL

Zászkaliczky Pál, felügyelő

Számomra is, mint – remélem – a rákosmenti evangélikusok döntő többségének számára a gyülekezeti életben a lelki élmények, a lelki kérdések a legfontosabbak. Tiszta hirdetések Isten ígéje, rendszeresen élhessünk az úrvacsora szentségével, a gyermekeink nevelését és hitre jutását támogatni és oktatási munka, legyenek gazdag és változatos programok. Krisztust hirdesse minden! A gyülekezet élete és munkája a tagok hitben való erősödését, így pedig az üdvösséget munkálja. Ez az elsődleges, a leglényegesebb, minden mást ennek kell alárendelni.

Van azonban az egyházi életnek egy másik oldala is, ami szervezet és rend, testületek és ülésezések, döntések és szerződések, épület és pénz. Az ember lélek és test, az egyház Krisztus teste és földi közösség együtt és egyszerre. Az élő Isten színe előtt vállalt feladatunk és kötele-

A föld minden tizede az Úré, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az Úr szent tulajdona az. (3Móz 27,30)

Add meg a tizedet vetésed minden terméséből! (5Móz 14,22)

Amikor Jézus leült a templomi perselyre szemben, nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, egy szegény özvegyasszony pedig odamenne beledobott két fillért, azaz egy krajcárt. Jézus odahívta a tanítványait, és ezt mondta nekik: „Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. Mert mindannyian a fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije csak volt, az egész vagyonát.” (Mk 12, 41–44)

Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb, hogy az adakozás titokban történjék; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked. (Mt 6, 3–4)

Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte a szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. (2Kor 9,7)

zettségünk, hogy a lelki munkát ne szorítsák háttérbe a világi kérdések, de az evilági körülmények ne is hátráltassák azt.

A földön élő egyház gazdálkodó szervezet is, ingatlan tulajdonai és alkalmazottai vannak. A templomokat fűteni és karbantartani, a gyülekezetért végzett munkát pedig megfizetni kell.

Az Úristen nagyon jól rendezte, amikor a kultusz végzését és a nép oktatását feladatul kapó levitákat a többiek gondjaira bízta, hogy ők szolgálataikra teljesen felszabaduljanak, azt teljes idejükben végezhessék.

Ennek fényében a gyülekezet presbitériumában a közelmúltban részletesen foglalkoztunk anyagi ügyeinkkel. Az elmúlt 10 évre (2001–2010) visszamenőleg megvizsgáltuk a gazdálkodásunkat. Elemeztük a bevételek és kiadások szerkezeti összetételét, azaz hogy milyen célra mennyit költöttünk, és azt miből tudtuk fedezni. Az adatok elemzése során a következő lényeges megállapításokat tettük.

– Szinte minden évben el tudtunk végezni valamilyen nagyobb szabású karbantartási feladatot.

– A gyülekezeti tagoktól kapott bevételeink reálértéken a tíz év első felében stagnáltak, aztán egy kis emelkedés után folyamatosan csökkennek.

– A befizetők száma 2001–2008 között folyamatosan csökkent, azóta ismét emelkedik.

– A bevételeink és kiadásaink egyenlege a tíz év alatt kétszer (2006 és 2009) volt pozitív, azaz majdnem mindig többet költöttünk el, mint amennyit a gyülekezeti tagok összeadtak. Ez azt jelenti, hogy folyamatosan éljük fel az ősök hagyatékát, a '90-es évek közepén kapott kárpótlási összeget.

– Az egyházfenntartási hozzájárulás (egyházadó) és a perselypénz együttesen nem fedezi a működési költségeinket (rezsi, biztosítások, bérek, bérjárulékok). Ezek egyenlege az elmúlt 10 évben -3 és -7 millió forint között változott, reálértéken 2004–2006 között meghaladta a -8 millió forintot.

– Idéztük dr. Sólyom Jenő Deák téri felügyelőnek egyházunk honlapján a 2006–2008-as évekről közzétett statisztikai kimutatását (http://www.evangelikus.hu/teologia/statisztikaijelentés2010/g_del.doc/view), amely szerint a Pesti Egyházmegye gyülekezeti között a rákoskeresztúriban a legalacsonyabb az egy egyházközségi tag, illetve egy egyházfenntartó éves átlagos egyházi hozzájárulása, azaz a befizetett egyházfenntartás és adomány együttesen.

– Nagyon sokan gyülekezetünkben még mindig ugyanakkora összegeket adnak egyházfenntartásra, mint 10-15 évvel ezelőtt, miközben az árak rohamosan nőnek, így az anyagi terheink is nagyban megnövekedtek. Az egyházközség fenntartásának költségei 2001 óta közel a duplájára emelkedtek.

A fentiekkel szembesülve a következő lépéseket tettük meg:

Törekedni fogunk arra – és ennek első lépése már a lapunk jelen számában megjelenő

Melyik befizetés mire szolgált régen?

Egyházadó (egyházfenntartási hozzájárulás): lelkész fizetése, közterhek, rezsi stb.

Perselypénz: istentiszteleti élet

Adomány: fejlesztés, jelentősebb karbantartás, vásárlás, közcélú adakozás

A befizetés lehetséges módjai: • Átutalással – évente egyszer vagy rendszeresen havonta – a gyülekezet bankszámlájára: **11717009-20004934** • Bármelyik OTP-fiókban ugyanerre a számlaszámra. • Postai csekken. • Személyesen az istentisztelet előtt és után vagy a lelkési hivatalban.

zárszámadás és költségvetés –, hogy nyíltan és az eddigieknél részletesebben bemutassuk, hogy mire is fordítja az egyházközség a gyülekezeti tagoktól kapott pénzt. Nincsen ebben semmi titkolni való. A gyülekezet vagyonával gazdálkodunk, el kell hát számolnunk a tagok felé.

Egyházi törvényeink 2000 óta írják elő, hogy minden egyházközség maga határozza meg a saját tagjai számára az egyházfenntartási hozzájárulás összegét. Ebben a kérdésben a presbitérium az áprilisi ülésén határozatot hozott.

Kérem a testvéreket, hogy hasonlítsák össze a határozatban szereplő összegeket egy újság, egy tábla csoki, egy doboz cigaretta árával. Gondolják meg, nem sokkal fontosabb-e mindezeknél a gyülekezet munkájának fenntartása.

7/2011. (04.12.) sz. presbitériumi határozat

A Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség Presbitériuma az egyház háztartásáról szóló 2000. évi I. törvény 22.§ (2) bekezdésében foglalt feladatának eleget téve az alábbiakban határozza meg az egyházközség nagykorú tagjai számára az egyházfenntartási hozzájárulás mértékét:

Figyelembe véve a magasabb egyházkormányzati szinteken (országos egyház, egyházmegye) meghatározott ajánlásokat, az egyházfenntartási hozzájárulás éves mértéke az éves nettó jövedelem 1%-a, ugyanakkor kérjük a gyülekezet tagjait, hogy egyházfenntartási hozzájárulásuk 2011-ben érje el legalább a következő mértéket:

- nyugdíjasnak, egyedülállóknak, önálló keresettel nem rendelkezőnek 500 Ft/hó,
- keresettel rendelkezőnek 1.000 Ft/hó,
- presbitereknek 1.500 Ft/hó.

Temetési szolgálat igénylése esetén a temetendő személy egyházfenntartási hozzájárulását visszamenőleg legalább 2 évre kérjük rendezni. Ettől a lelkes szociális szempontok alapján eltérhet, anyagi nehézség miatt temetési szolgálatot elutasítani nem lehet.

A közelmúltban – önmagamra komolyságot erőltetve – mondtam egy gyülekezeti tagunknak, aki alkalmainkat alig-alig látogatja, hogy le fogjuk bontani a keresztúri templomot. Fel volt háborodva, emlegette az őseit, a városképet, a szokásokat. Egy kicsit hagytam mérgelődni, majd megkérdeztem: Te mit teszel azért, hogy egy ilyen döntést soha ne kelljen meghozni? Erre elhallgatott. Persze leginkább arra lenne szükség, hogy részt vegyen az egyre gazdagodó alkalmakon, mert a lelki megerősödése a legfontosabb.

Kedves Testvérem! Kérem, gondolkozzon el a fentiekben, és – amennyire lehetőségei engedik – vegyen részt egyházközségünk alkalmain, programjain, de fenntartásában is.

Túrmezei Erzsébet

PÜNKÖSD UTÁN

Pünkösdig hallgattak. Vártak. Hallgattak. Szívükben szunnyadt a húsvéti hír. Nem mentek vele. Egy helyben maradtak. Aztán pünkösd lett, és ütött az óra. Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak egyetlen prédikációra. És egyház született. Ma is megmozdul ezer és ezer szív hogyha a szó Lélektől ihletett. Lélektelen mennyit beszéltünk már mi... Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

RÁKOSKERESZTÚRI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
2010–2011.

BEVÉTELEK	2010. TÉNY	2011. TERV
Gyülekezeti tagoktól	8 417 000	8 900 000
Gazdálkodásból bevételek	1 277 000	2 240 000
Külső forrásból (állami, pályázat, testvérgyül.)	3 899 000	1 830 000
Átfitó tételek bevételi oldalon	1 773 000	1 167 000
BEVÉTEL ÖSSZESEN:	15 366 000	14 137 000
KIADÁSOK		
Illetményekre kiadások	5 933 000	6 258 000
Törvényes terhek	999 000	1 095 000
Dologi kiadások (rezsi, biztosítás, stb.)	3 253 000	3 617 000
Átfitó tételek, központi járulék	1 472 000	782 000
Javítás, karbantartás, tatarozás költségei	3 215 000	1 800 000
Segélyekre kiadás	324 000	300 000
Egyéb kiadások (testvérgyül., táborok, misszió)	2 093 000	1 000 000
KIADÁS ÖSSZESEN:	17 289 000	14 852 000
Eredmény	-1 923 000	-715 000

2010-ben is megmutatkozott gyülekezetünk tagjainak áldozatkészsége. Bevételeink közül ez teszi ki a legnagyobb tételt. Látszik azonban, hogy ez az összeg nem fedezte a gyülekezet rendes működéséhez szükséges kiadásokat, azaz az illetmények, azok törvényes járulécai, a rezsi és a karbantartások költségeit.

Kiadási oldalon jelentkezett a tavalyi év legnagyobb beruházása, a keresztyúri templom új, kiváló minőségű hangosító berendezésének kivitelezése, ami közel 3 MFt volt. Emiatt a lekötött betétben lévő pénzünkhez is hozzá kellett nyúlnunk.

Mindezeket figyelembe véve az egyházközség gazdálkodása stabil volt 2010-ben.

2011-ben is számítunk a testvérek egyházszeretetére.

Kiadási oldalon egyelőre nem állítottunk be a tervbe nagyobb karbantartást, beruházást. Az azonban már most tudható, hogy a keresztyúri templom ereszcsonatornája teljes cserére szorul, és meg kell oldanunk a templom közeléből az esővíz elvezetését is. Amint konkrét árajánlatokkal rendelkezünk, ezeket a kérdéseket a presbitérium ismét tárgyalni fogja.

Az Egyházközség presbitériuma a fenti zárszámadást és költségvetést 2011. február 8-án elfogadta.

Nagyné Szeker Éva s.k.
lelkész

Zászkaliczky Pál s.k.
felügyelő

Himesné Paulik Enikő s.k.
pénztáros

május 22., vasárnap 10.30

május 28., szombat

május 29., vasárnap du 16 óra
június 3., péntek 19 óra

június 11., szombat 10–12 óra
június 12., 13.

június 15., szerda du. 17 óra

június 19., vasárnap 10.30

június 19–26.

július 3–9.

(Jelentkezni a mellékelt jelentkezési lap lelkési hivatalba való visszaküldésével, ill. e-mailben lehet az eva.szeker@lutheran.hu címen.)

konfirmációi ünnepi istentisztelet, Rákoskeresztúr
 Egyházkerületi Missziói Nap, Bonyhád
 ifjúsági istentisztelet, Rákoskeresztúr
 a NEUBURGI MADRIGÁLKÓRUS koncertje a rákoskeresztúri templomban

pünkösdi hittanos sportdélelőtt
 pünkösdi ünnepi istentisztelet
 hétfőn a Deák téri gyülekezet hálaadó napjára várják az egyházmegye gyülekezeteit
 bibliaórák szeretetvendégsége, Rákoskeresztúr
 tanévzáró istentisztelet, Rákoskeresztúr
 hittanos tábor, Gyenesdiás
 ifjúsági tábor, Balatongyörök

FINN TESTVÉRKAPCSOLAT

TÉLI LÁTOGATÁS RAUMÁBA

Szetlik Tibor

Araumai testvérgyülekezet meghívására 2011. február 5–8-ig Raumában jártunk. A rákoskeresztúri gyülekezetet képviselve Nagyné Szeker Éva a gyülekezet lelkésze és jómagam részt vettünk Seppo Sattilainen vezetőlelkész, valamint Kirsi Virtanen és Ville Nüttynen másodlelkészek beiktatási ünnepségén.

Az egyházmegye Tutkuból érkező püspöke Kaarlo Kalliala, valamint a lelkésztársak áldásával iktatták be a gyülekezet új tisztségviselőit. Az ünnepi istentiszteletet követő szeretetvendégségen lelkészünk tolmácsolta a rákoskeresztúri gyülekezet baráti üdvözlét és áldáskívánását, valamint átadta a gyülekezet ajándékaként B. Pál Margit festőművész alkotását. A festmény egy szószekeket ábrázol, amely a lelkészek számára az egyik legfontosabb hely, ahonnan Isten igéjét hirdethetik.

Az emlékezetes ünnepség mellett gyönyörködhattunk a téli tájban is, ami csodaszép Finnországban. Eddig csak nyáron jártunk barátaink szép hazájában, most viszont megtapasztalhattuk a kemény tél zordságát és a természeti táj szépségét. Barátaink elmondása szerint az idei tél rendkívül hideg és háromszor annyi hó esett mint általában. Az utak mellett nem egyszer méteres hófalak álltak. Kivétel volt ezalól a belváros fűtött sétálóutcája, ahol egyetlen hópelyhet sem láttunk.

Ugyanakkor jó volt a téli hidegben ismételten megtapasztalni barátaink meleg vendégszeretetét, melyért ezúton is köszönetet mondunk.

Köszönjük mennyei Atyánknak, hogy a teremtett világ e csodálatos részét télen is láthattuk.

Külön köszönetet mondunk Riitta Granrooth lelkésznek – a finn–magyar kapcsolatok fő ápolójának, – aki söfőrünk, segítőtársunk, védangyalunk volt ott-tartózkodásunk alatt.

Jézus így válaszolt:

„Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála.” (Jn 14,23)

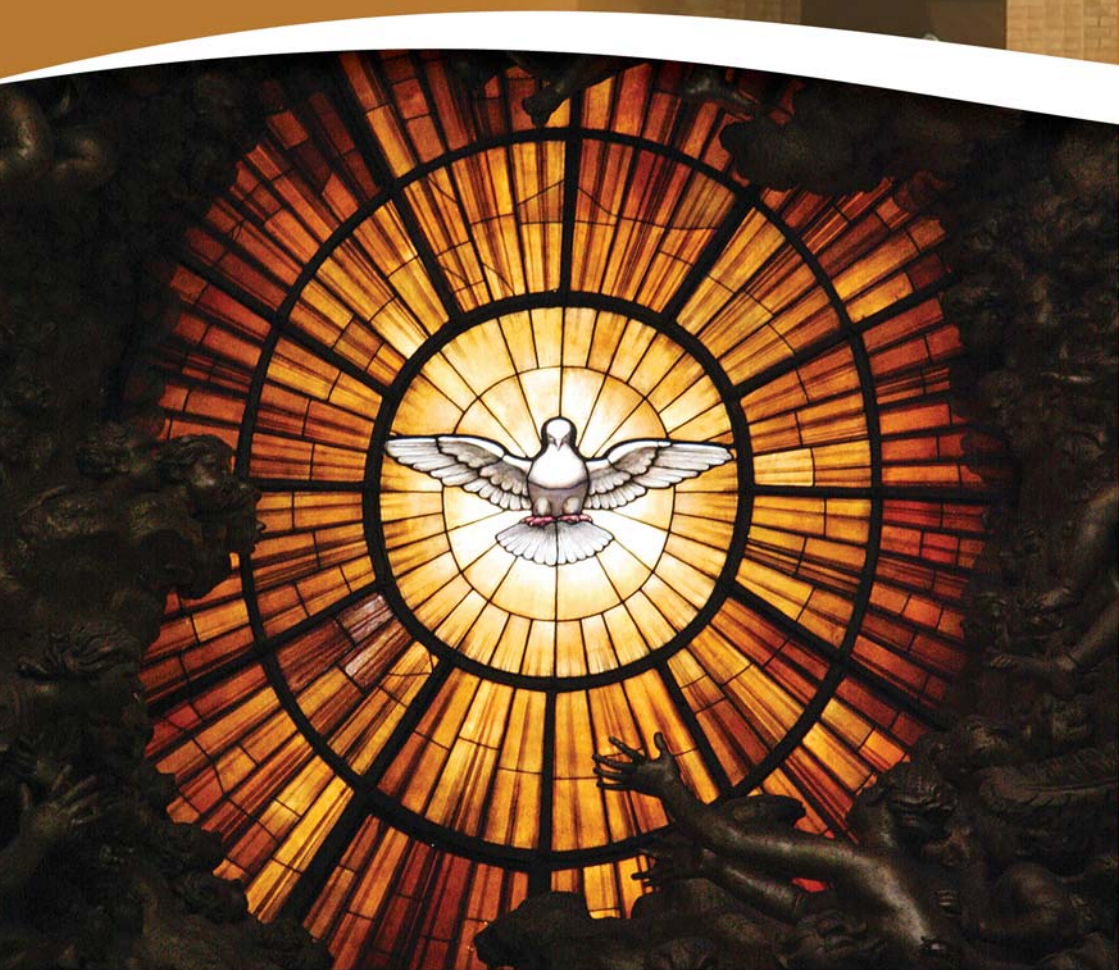
A lánynak szörnyű hete volt. Legszívesebben elsírta volna magát, nem törődve az emberek értetlen arckifejezésével. Úgy érezte, hogy ennél mélyebben már nem lehet. Felhívta a legjobb barátját, hogy találkozzanak. Este, séta közben elmesélte, hogy mi minden történt vele, hogy nagyon szomorú, és segítségre van szüksége. A barátja nagyon kedvesen elbeszélgetett vele, próbált jobbnál jobb tanácsokat adni, vigasztalni. A búcsúzásnál pedig csak annyit mondott: „Szeretlek. Jó-éjt.” Nagyon kedves volt és segítőkész, de a lány mégsem érezte jobban magát. Neki nem a frappáns megoldásokra lett volna szüksége, hanem egy egyszerű ölelésre, hogy érezze, hogy valaki vele van.

A költő így ír: „Szeretlek – mondjuk és érzünk. Szeretlek – hangzik az elbocsátás pillanatában. Szeretlek – mondják a halálba menők.” Annyiszor mondjuk a másíknak, a legkülönfélébb okokból, hogy „szeretlek”. De ez a tetteinken mégsem látszik. Könnyen kimondunk szavakat, de nem vagyunk képesek lehajolni az emberhez, hogy megfogjuk a kezét és felsegítsük vagy egyszerűen csak megöleljük. Pedig a keresztyén hit nem a szépen hangzó szavaknál kezdődik, hanem egészen belül, a szíved legmélyén. Mikor Isten Lelke elkezd munkálkodni benned, és te elindulsz, hogy segíts az embereknek, hogy őket szolgálj. Mert Isten szeretete erre indít minket. Ezt jelenti Istent valóban szeretni, és ígéjét megtartani. Jézus sem mondta ki soha a Bibliában, hogy szereti az embert. Nem kellett kimondania, mert amit tett, az önmagáért beszélt. Hiszen Isten hatalmából betegeket gyógyított, elesetteket emelt fel. Végül pedig meghalt értünk a Golgotán. Nincs Isten szeretetének csodálatosabb jele, mint a kereszten értünk szenvedő Krisztus. Mert az Atya valóban szeret minket, és ezért közénk jött, hogy megváltson, és elindítson az úton. Erről szól pünkösöd ünnepe: hogy Jézus elküldi a Szentleket és útra bocsát minket. Ő a békességével a szívünkbe költözik, és mi meglátjuk szabadítását az életünkben. Így lehet teljes az életünk. És vele együtt, hittel elindulunk az emberek közé. Mert nem tudunk mást tenni, mint az ő szeretetéről beszélni, és életünkkel, cselekedeteinkkel bizonyosságot tenni róla. Csodálatos és felemelő feladatot kaptunk Istenünktől: hogy Vele együtt haladjunk a másokat segítő szeretet útján, és hirdessük az Ő kegyelmét.

Testvérem! Soha sincs késő az elinduláshoz. Épp ezért pünkösöd ünnepén újra, hittel kérjük Öt: „Térj be Vendég hozzám, békességed add, hogy újra éljek!” Ámen.

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskersztur.lutheran.hu>